

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Viui sepulti, & in infernum dejecti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

itaq; humana verecundia, perrexit ad Ecclesiam: sed tremebundus ac pauens stare cepit, atq; per singula momenta suspectus, quâ horâ immâdo spiritui traderetur, & coram omni populo vexaretur. Cumq; vehementer timeret, ei in illa Missarum celebritate quasi aduersi nihil contigit. Qui latius exijt, & die altero Ecclesiam jam securus intrauit. Factumq; est, ut per sex continuos dies latius ac securus procederet, aestimans quod eius scelus Dominus aut non vidisset aut visum misericorditer auertisset. Die autem septimo subita morte defunctus est. Cumq; sepultura traditus fuisset, per longum tempus cunctis videntibus de sepulchro illius flamma exijt, & tandem ossa eius concremanit, quousq; omne sepulchrum consumeret, & terra, qua in tumulum collecta fuerat, defossa videretur. Quod videlicet Omnipotens Deus faciens, ostendit, quid eius anima in occulto pertulit, cuius etiam corpus ante humanos oculos flamma consumpsit. Qua in re nobis quoq; hæc audientibus exemplum formidinis dare dignatus est: quatenus ex hac consideratione colligamus, quid anima viuens ac sentiens pro reatu suo patitur, si tanto ignis supplicio etiam insensibilia ossa concremantur.

V. Quod etiam aliàs sæpe est demonstratum. Ut enim illud Luc. 16. 22. confirmaretur: Mortuus est autem & diues, & sepultus est in inferno: audi piû scriptorem: Tempore quodam Suenis quibusdam peregrinationis gratia profectis Ierosolyam, cum in reditu nauigarent iuxta montem Vulcanum, cuius perpetua sunt incendia, vocem huiusmodi de illo reuouerunt; Bene veniat, bene veniat amicus noster Schulsetus de Kolmere: frigus est, ignem ei copiosum preparate. Illi personam cognoscentes, diem & horam notauerunt, & cum ad propria redissent: eundem Schulsetum, die & hora eadem, defunctum repperunt. Subjungit idem author & istud. Alio tempore quidam Flamingi, cum mare transirent de eodem monte Vulcano vocem huiusmodi audierunt. Bonus amicus noster Siwardus hic venit, suscipite illum; qui cum multo stridore missus est in Vulcanum: nam & ipse Schulsetus fuerat in Leggenich. Illi notantes tempus, & nomen persona, reuersi villam jam dictam intrauerunt, & cum de Schulteto requirerent, eum eadem die & horâ, quâ vocem audierunt in mari, obijisse repperunt: nam & ipse homo pessimus erat, sicut & superior.

VI.

Qualiscumque sit corporis tumulus, certè anima miserima in inferno sepelitur. Aliquando autem diuina iustitia, ad

terro-

terrorem impiorum, finit nonnullos etiam viuos, hoc est, corpus & animam simul terrâ obrui. Cuius horribile exemplum fuerunt Core, Dathan, Abiron, & Hon, *Aliq, filiorum Israel*, Num. 16. 2; *ducenti quinquaginta viri proceres synagoga, & qui tempore concilij per nomina vocabantur. Dirupta est terra sub pedibus eorum; & aperiens os suum, deuorauit illos cum tabernaculis suis, & vniversa substantia eorum. descenderunt q, viui in infernum operti humo, & perierunt de medio multitudinis, &c.* Cur hoc non faceret Deus vitæ author hostibus suis, cum id fecerit femina marito suo, immò Imperatrix Imperatori? Nam Zeno Imperator Orientis, vt scribit Zonaras, gulæ & ebrietati deditus, errore mentis sic affici solebat, vt prolapsus à mortuo nihil differret. Cùm verò ipsi etiam coniugi Ariadnæ inuisus esset, sic inebriatus pro mortuo in monumentum Imperatorium ab illa coniectus est, lapide maximo, qui pro operculo esset, imposito, factusque sobrius inter lamentationes & eiulatus misera, & horrenda morte extinctus est, cùm Ariadna prohiberet, ne quis monumentum aperires, aut illum curaret. Censuit hoc vxor, immò fecit hoc ipse Imperator, vt se ipsum vino toties sepeliret, cur talem pessimis quibusque sepulturam non decerneret Deus? Apud Poëtas, Amphiarus vates, dum apud Thebas præliaretur, canitur repentino terræ hiatu, cum curru, cui insidebat, absorptus esse. Hinc Ouidius:

Notus humi mersis Amphiarus equis. Ouid. lib. 3.

Et Propertius. *Delapsis nusquam est Amphiarus equis.* de Ponto.

Quòd si hæc fabula est, certè historia est, quod de Core, Dathan Abiron, & Hon, paulò prius memorauimus, & quod

Pragæ in monte Albano refertur contigisse impiæ illi Trahomiæ, cuius grauitatem sceleris mons ipse non potuit sustinere, qui eam repentino hiatu, velut rictu aperto, deuorauit. Quid, quòd nonnulli se ipsos sponte ita sepeliuere? Romæ, cùm ingens vorago paulatim excrederet, & terram absumeret, responsum est ab oraculo, hiatum non posse desinere, nisi quis intrò se demitteret. Quo responso intellecto Q. Curtius equo insidens illuc desiliit, viuens in infernum. Cuius id culpa accidit? nonnè illius temeritate potiùs, quàm fortitudine? Quod etiam fecit

VII.

Liu. lib. 17.